

El Junyent

La Pobla de Lillet

Ubicació

Comarca: Berguedà
Lloc/Adreça: Al nord-est de la Roca Forcada
Emplaçament Des del Monestir continuar per la pista, són uns 3 km. porta fins la casa. Pista en mal estat.

Coordenades:

Latitud: 42.22062
Longitud: 1.9836
UTM Est (X): 416115
UTM Nord (Y): 4674772

Classificació

Número de fitxa 08166 - 40
Àmbit: Patrimoni immoble
Tipologia Edifici
Estil / època: Medieval Modern Popular
Segle XIV-XVIII
Estat de conservació Dolent
Notes de conservació: La casa es troba en procés d'enderroc.
Protecció Inexistent
Accés Difícil
Ús actual: Sense ús
Titularitat Privada
Titular: 08165A006000650000GU
Autoria de la fitxa Sara Simon Vilardaga
Data de registre de la fitxa: dt., 02/06/2009 - 02:00

Descripció

La masia del Junyent es troba emplaçada a l'interior de la vall que des del Monestir s'endinsa cap al Catllaràs. en la zona on neix el Torrent del Junyent, el qual desemboca a l'Arija just per sota el Monestir. La masia està formada per la casa (en malauradament en procés d'enrunament) amb el paller adossat al costat oest i l'era al davant d'aquestes dues construccions, altres petits coberts o galliners.

La casa està construïda adossada a un marge, permetent-li tenir accés a peu pla a nivell de planta baixa i a planta primera. Mostra una planta irregular (en forma de L), consta de planta baixa, planta primera i golfes. Sembla que era coberta a dos vessants amb el carener paral·lel a la façana principal (sud). En la seva estructura s'hi observen ampliacions, així sembla que la planta original era més petita i quadrangular, la qual s'amplià pel costat sud i de llevant. La planta baixa era destinada bàsicament al bestiar. La planta primera, amb accés a peu pla des de l'era, s'accedia a la sala de la qual encara es pot veure la pica de pedra amb l'espai de les lleixes, el foc a terra amb el forn (amb cos exempt adossat al mur nord), i amb paviment de posts de fusta. La majoria d'obertures són força senzilles, amb muntants de carreus i llinda de fusta; destaca a l'afegit sud, una eixida que forma dues obertures rectangulars emmarcades per muntants i amb pilar central tot de pedra tosca i una llinda de fusta. Les finestres de la planta baixa són més petites i només de pedra. Al mur est de la casa hi ha restes adossades de construccions menors, segurament corts.

El paller és l'únic element que es conserva en bon estat. Està adossat al mur est de la casa, és de dos nivells i obert cap a l'era. És de coberta a dos vessants amb el carener paral·lel a la façana principal. Aquesta façana totalment oberta, tant sols té un pilar al centre de la façana i a l'interior, un altre en el centre de la planta, són els elements que junt amb els murs perimetrals sustenten l'entramat del forjat de bigues i posts i la coberta. La part baixa era destinada al bestiar, encara hi ha menjadores i la de dalt a paller.

Història

A la carta de població i franqueses de la Pobra de Lillet del 1297, consta Pere de Junyent entre les persones que Ramon d'Urtx, senyor de Mataplana i Hug de Mataplana, reconeixen com a que "habiten i poblen "la nostra població o castellet, que està construït i edificat en el lloc de Pujol, dintre la parròquia de Santa Maria de Lillet," (SERRA VILARÓ: 1989: VOL.I,317; i VVAA:1985;78).

Del 1332 data un document on s'expressa el perjudici que causarà una devesa que havia fet Arnau Domingo al lloc del Solà en la Llena de Salvaterra, als homes de Montclús, Ardericó, Arderiu i Junyent, els quals tenien una concessió anterior atorgada; el senyor de Mataplana va haver de revocar la nova devesa d'Arnau Domingo. (SERRA VILARÓ: 1989: VOL.III,319).

El 1388, es cita a "Bernardus Junyent de Junyent" com una de les moltes persones que van sol·licitar al bisbe de la Seu d'Urgell, que davant l'estat d'abandonament en que es trobava l'església de Sant Serni de Merolla, fós censurada i que tots els seus objectes es portessin a l'església de Santa Maria de Lillet, on inaugurarien un altar dedicat a Sant Serni. (SERRA VILARÓ: 1989: VOL.I,70).

El 1470 en un document on es tracta de que Mossen Ardariu ha d'anar a prestar el jurament de la bolla i taula al General de Puigcerdà, trobem com a testimonis a Pere de Junyent que junt amb Miquel Morer, consten com a venerables i cònsols de la vila de la Pobra. (SERRA VILARÓ: 1989: VOL.III,140). També al segle XV s'esmenta Pere Junyent, com una de les persones davant les quals el senyor D. Felip Galceran de Castre i de Pinós, confirmava la batllia, i davant l'absència del llavors batlle Riembau, feia batlle a Joan Viles. (SERRA VILARÓ: 1989: VOL.I,246). Contemporàniament trobem unes altres referències a Pere Junyent, constant com a notari (suposem que és el mateix personatge), del qual es conserva un Manual, compartit amb Joan Morer, datat entre 1492 i 1499. (SERRA VILARÓ: 1989: VOL.I,85).

Junyent consta el 1573 com una de les masades de la parròquia del monestir de Santa Maria de Lillet que van haver de col·laborar en la reparació de l'església i el monestir arran de les bregues tingudes ente la família Cadell i la Riembau. (SERRA VILARÓ: 1989: VOL.III,184).

En un plec de documents conservat a l'Arxiu Municipal de la Pobra de Lillet (caixa 845) que inclou documentació diversa del 1715 al 1818 (tot i que fa referències fins al 1429), hi trobem un document amb

data 1776 consistent en la venda del Junyent, consta com "aquella casa, manso y heredad llamada Junyent, sita en el término de la villa de la Pobra de Lillet, la qual es en dominio directo de los Exmos. Sres.

Duquesa de Alba y Cardona, sin prestación de laudemio....", la venda la realitza D. Antonio de Pastor(?) y de Salvat y Dn. Antonio de Pastor (?) y de Grau, pare i fill, i la venen perpetuament a Francesc Vaquer i Pujol, comerciant de la Pobra de Lillet.

Al 1856, en el llibre "Registro de las casas de campo de cada distrito y los aforados de guerra. nº63.1856 nº 32" (ACBR), apareix la casa del Junyent. També consta el 1884, en la relació de cases de l'extraradi de la Pobra de Lillet que han de pagar la taxa referent a "consumos y cereales" (Arxiu Municipal de la Pobra de Lillet, caixa 846).

A la primera inscripció al registre de la propietat (Llibre 5, full 240) consta com registrada juntament amb la casa del Castell de la Vila, hi diu "Heredades llamadas la una Castell de la Vila señalada de nº4 y la otra Juñen, nº5. ... se cree se tiene en alodio de los señores Exc. Barones de Pinós i Mataplana.", signat el 1870.

Bibliografia

BOIXADER, P. (1997: 34-36): "Inventari de les cases de pagès de la vall de Lillet". L'Erol, núm. 53, primavera 1997.

ROSIÑOL I ORRIOLS, J. (1988): El passat de la nostra vila. La Pobra de Lillet. Recull històric, geogràfic i cultural. Ed. La Llar del Llibre, Barcelona.

SERRA VILARÓ, J. (1989): Baronies de Pinós i Mataplana. Reproducció facsímil de l'obra de 1930, editat el 1989 pel Centre d'Estudis Baganesos.

